

Streymurin og vit

LÍKA so nógv sum vit føroyingar seta eina æru í at vera sjálvbjargnir á flest øllum økjum, líka so ivasamt er tað um vit framhaldandi fara at vera eins fegnir um at hava heim-sins hægsta streymprís.

FLESTIR skilja, at einki lögð er í, at hesin ikki liggur á javnt lægstu prísunum kring okkum, men verri er, at gloppið millum føroysku og útlendsku streymprísirnar bara veksur.

IKKI tí, okkara interkommunali felagsskapur SEV hevur frá byrjan og langt upp í árin verið ein av fortreytunum fyri tí vinnuliga vøkstri, ið verið hevur, men við galdandi prís-um er frøin um hann tíanverri minkandi.

KOMBINATIÓININ við vatn-

orku og dieselverkum hevur roynst bæði skilagóð og liðlig og eisini vita vit, at í longdini er skilagóð vatnorkuútbýgging lønandi — tó bert treytað av, at onkur er at keypa henda streym.

SUM er er streymnýtslan fallandi — færri seldir kilovatt-tímar. Við motorverkunum ber til at spara ein part av hesi minkandi framleiðslu við minni oljurnýtslu. Nýggju vatnorkuútbýggingarnar áleggja harafturímóti felagsskapinum fastar avdráttarskyldur mong ár framvir út-ann mun til framleiðslu og streymsølu.

TESS fleiri fastar útreiðslur felagsskapurin áleggur sær sjálvum, tyngrir verður at spara og helst ómøguligt at lækka ella bert tálma streymprísunum, hvussu fegnir teir annars vildu.

VIÐ minkandi streymsølu frá

nýggjum og kostnaðarmiklum vatnorkuverkum kann úrslitið tí neyvnan gerast annað enn alsamt vaksandi streymprísir.

VIT viðganga, at øðrvísi hevði verið, um orkutørvurin kundi sigast at verið javnt vaksandi í eitt rættuliga langt áramál. Men í hesum døgum talar alt fyrri tí øvugt. Øll tól, ið koma á marknaðin eru nú tibatir al-samt minni orkukrevjandi — helst so mikið, at vit hóast nýggjar vinnuligar útbýggingar, sum øll vóna fara at koma, kortini ikki í næstu framtíð fara upp um ta streymnýtslu, vit høvdu fyrri einum tveimum trimum árum síðani.

UMFRAMT stóra ágangin á náttúru okkara, sum økt vatnorkuútbýgging fremur, skuldabindur hon okkum í ólukkumát, og er tað nakað, okkum ikki tørvar í hesum ótryggu tíðum, so er tað fastar figgjarskyldur yvir longri ára-

mál — skyldur og orkuprísir, ið minni og minni fáast at samsvara við privata sum vinnuliga figgjarføri okkara komandi árin.

STØÐU landsstýrisins til økta vatnorkuútbýgging kenna vit ikki, bert at samgonguskjalið leggur dent á gott samstarv millum SEV og landsstýrið. Vit ivast ikki í, at báðir partar fara at sýna besta vilja til hetta samstarv og kunnu ikki annað enn vóna, at teir, sum stöðan er í dag, í felag fara at semjast um at biða nakað enn við nýggjum vatnorkuútbýggingum.

sosigaley

Lítið at reypa av

Tjóðveldisflokkurin hevði floksting í Trongisvági um vikuskiftið. Í oddagrein í 14. September verður um hetta m.a. sagt:

Flokstingið samtykti eisini eina yvirlysing, sum átalar ta kós, ið Javnaðar- og Fólkaflokkurin hava sett sær. Í hesi yvirlysing áðanar Tjóðveldisflokkurin, at tað eru tær veikastu herðarnar, sum bera tær tyngstu byrðarnar í hesum krepputíðum.

Nú fáa vit at síggja hvørjar herðar koma at bera hvat sum frá líður. Landsstýrisskeiðið er ikki meira enn byrjað enn. Men hugsa vit okkum hvussu livikórini gjørdust — ikki bert hjá teimum veiku herðunum, men øllum somlum — tey bæði seinastu árin Tjóðveldis-

flokkurin sat við búskaparmálum í Tinganesi mugu vit áðanna, at her var lítið at reypa av. Fyri fyrstu ferð í nýggjari tíð minkaði fólkatalið og arbeiðsloysið gjørdist ein sannur trupulleiki. Fólk mistu snøkt sagt trúna á samfelagið. Vónandi og væntandi fer hetta landsstýri at venda hesi gongd.

Óførir í andstöðu

Úr oddagrein í 14. September í gjár:

Tjóðveldisflokkurin virkar fyrri einum frælsum Føroya landi við frælsum íbúgvum, og upp ímóti avmegdarpolitikki Javnaðar- og Fólkaflokksins, har ætlanin er at samtykka eina nýggja heima-stýrslóg, setur flokkurin stövu sína, sum byggir á eina føroyska grundlóg.

Er nøkur viðmerking neyðug!?

Rættarvegurin

Óvegurin og Himmelvegurin eru nú farnir Rættarveginn. Hetta mál hevur verið dúgliga umrøtt í fjølmíðlunum í longri tíð. Nú er málið aftur vorðið aktuelt tí Føroya Rættur skal koma við síni niðurstöðu millum Harkaliðið og Friðbjørg Jensen. Oyggjatiðindi skriva m.a. í oddagrein í gjár:

Friðbjørg Jensen má sigast at hava fingið veingirnar skeivar uppá ryggin. Hon brúkar nú upphavsreitt og stuldur fyrri at berjast niður eitt av okkara frægu orkestrum og undirhaldarum.

At Harkaliðið hevur verið og er eitt av okkara frægu orkestrum og undir-

haldarum eru mong samdum, men at songkvinnan úr Skopun hevur ætlanir um at berjast teir ella aðrar niður við svikabroðum er at fara nakað langt. Soleiðis hava vit í hvussu er ikki skilt stöðu hennara.

At herma, smíða tættir, gera parodiir er ikki ókent í Føroyum. Men tá skemtad verður, skal ein eisini ansa sær, at ikki verður farið ov langt. Tað, sum ætlað var til skemttunnar, kann lættliga verða øðrum til skada, og tá er skemtíð burturi.

Við allari virðing fyrri Harkaliðnum og tað, tey takast við, skilja vit Friðbjørg væl. Tí hvør hevði verið feigin um at ein gjørdi gjøldur burtur úr tí ein er best við. Og serliga tá eftirlitningin er so fløt sum í hesum føri.

At sópa fyrri egnum durum

Heilsu- og Umhvørvisnevndin í Tórshavnar Kommunu hevur gjørt av, at fyrsti leygardagur í mai verður almennur ruddingardagur í kommununi. Í ár er dagurin 4. mai.

Í hesum sambandi fer nevndin at skipa fyrri ymiskum tiltøkum at kunna fólk týðningin av einum reinum umhvørvi. Somuleiðis er heitt á skúlar um eisini at taka tættin upp.

Men treytin fyrri, at fólk fara at fáa størri ans fyrri reinleika í náttúruni er, at kommunan gongur á odda. Ikki bert hendan eina dagin av árinum men hvønn einasta ein. Eisini í sínum býar-

planleggingar arbeiði.

Tað er tí bert at fegnast yvir, at hóast pengar ikki eru til tey stóru arbeiðini so eru pengar avsettir til tilfík endamál. Í ár hevur Tórshavnar Komuna sett sær fyrri at gera kloakk fram við Høydalsá, so hon verður rein. Hetta sama varð gjørt við Havnará og næsta stig ið so máta er Rættará. Hetta arbeiði eigur at halda á. Tí, sópar kommunan fyrst "fyri egnum durum", er lættari at sannføra fólk um týðningin av at halda umhvørvið reint.